

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ การรับรู้คุณค่าแห่งตน ระยะของโรค ความสามารถในการดูแลตนเอง การสนับสนุนทางสังคม กับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยแยกเสนอเป็นสามตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ การรับรู้คุณค่าแห่งตน ระยะของโรค การสนับสนุนทางสังคม กับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ ณ โรงพยาบาลมหาราช จังหวัดนครศรีธรรมราช และโรงพยาบาลหาดใหญ่ จังหวัดสงขลามีทั้งสิ้น 100 คน ผู้วิจัยได้ทำการแจกแจงความถี่และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย โดยผู้วิจัยแยกเป็น 2 ส่วน คือส่วนแรกผู้วิจัยนำเสนอในรูปของจำนวนและร้อยละ ซึ่งมีทั้งตัวแปรที่ตอบได้ 1 คำตอบ และตอบได้หลายคำตอบ ส่วนที่สองผู้วิจัยนำเสนอสถิติบรรยายของตัวแปรที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง โดยนำเสนอในรูปค่าเฉลี่ย ค่าฐานนิยม ค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n=100)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	52	52.00
ชาย	48	48.00
ศาสนา		
พุทธ	88	88.0
อิสลาม	10	10.0
คริสต์	2	2.0
สถานภาพสมรส		
คู่	53	53.0
โสด	21	21.0
หม้าย	20	20.0
หย่า / แยกกันอยู่	6	6.0
รายได้ต่อเดือน		
0 – 3,000 บาท	50	50.0
3,001 – 6,000 บาท	28	28.0
6,001 – 9,000 บาท	15	15.0
9,001 บาทขึ้นไป	7	7.0
ความพอเพียงของรายได้		
พอเพียง	33	33.0
ไม่พอเพียง	44	44.0
เป็นหนี้สิน	23	23.0

ตารางที่ 1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n=100)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
รับจ้าง	41	41.0
เกษตรกร	17	17.0
ค้าขาย	15	15.0
ทำธุรกิจส่วนตัว	9	9.0
รับราชการ	7	7.0
แม่บ้าน	5	5.0
ว่างงาน	4	4.0
ประมง	2	2.0
ภูมิถิ่นนา		
นครศรีธรรมราช	51	51.0
สงขลา	30	30.0
อื่นๆ	19	19.0
จำนวนบุตร		
ไม่มี	33	33.0
1 – 2 คน	57	57.0
3 – 4 คน	6	6.0
5 คนขึ้นไป	4	4.0
ระยะเวลาที่ทราบผลการติดเชื้อเอชไอวี		
0 – 3 เดือน	10	10.0
4 – 6 เดือน	9	9.0
7 – 12 เดือน	15	15.0
12 เดือนขึ้นไป	66	66.0

ตารางที่ 1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n=100)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ทราบผลการติดเชื้อเอชไอวี		
0 – 3 เดือน	10	10.0
4 – 6 เดือน	9	9.0
7 – 12 เดือน	15	15.0
12 เดือน ขึ้นไป	66	66.0
สูตรยาที่ได้รับ		
สูตร 1 (3TC + d4T + NVT (GPOvir))	74	74.0
สูตร 2 (3TC + d4T + EFV)	17	17.0
สูตร 3 (3TC + d4T + IDV / RTV)	3	3.0
สูตร 4 (Combivir)	6	6.0
การเข้าร่วมกลุ่มช่วยเหลือ / ชมรมเพื่อนผู้ติดเชื้อ		
เข้า	44	44.0
ไม่เข้า	56	66.0
ความรู้สึกับชีวิต		
ไม่ทุกข์	24	24.0
ทุกข์เล็กน้อย	25	25.0
ทุกข์พอทนได้	40	40.0
ทุกข์มาก	7	7.0
ทุกข์มากที่สุด	4	4.0

จากตารางที่ 1 ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 52 กลุ่มตัวอย่างนับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่กับคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 53 มีอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41 ส่วนใหญ่มีรายได้ 0-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่พอเพียง คิดเป็นร้อยละ 44 กลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุตร 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 57 ระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบผลการติดเชื้อเอชไอวีคือ 12 เดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 66 กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมกลุ่มช่วยเหลือหรือ

ชมรมเพื่อนผู้คิดเชื้อร้อยละ 44 ส่วนใหญ่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคเอดส์ สูตรยาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับคือสูตร 1 ซึ่งได้แก่ 3TC + d4T + NVT (GPOvir) คิดเป็นร้อยละ 74 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความทุกข์ที่พบบนได้ คือร้อยละ 40 รายละเอียดของจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของระยะของโรค (n=100)

ระยะของโรค	จำนวน	ร้อยละ
ระยะที่ไม่ปรากฏอาการ	30	30.0
ระยะที่มีอาการ	70	70.0
การแสดงของโรคในปัจจุบัน(n=70)		
ผื่นคันทั่วตัว	28	40.0
ไอ	23	32.9
น้ำหนักลด	23	32.9
ปวดศีรษะ	20	28.6
เบื่ออาหาร	19	27.1
นอนไม่หลับ	19	27.1
ไข้	19	27.1
วิตกกังวล	16	22.8
คลื่นไส้อาเจียน	13	18.6
ท้องเสีย	19	12.9
งูสวัด	8	11.4
แผลในปาก	5	7.1

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือร้อยละ 70 อยู่ในระยะที่มีอาการ โดยมีอาการผื่นคันทั่วตัวมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 40

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่มีหลายคำตอบ

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลที่เปิดเผยผลเลือดให้ทราบ(n=100)		
พ่อ - แม่	57	57.0
คู่สมรส	52	52.0
ญาติพี่น้อง	49	49.0
เพื่อนสนิท	15	15.0
บุตร	11	11.0
ไม่บอกใคร	5	5.0
วิธีการเข้าถึงยาต้านไวรัสเอดส์(n=100)		
คำแนะนำจากบุคลากรทางการแพทย์	88	88.0
คำชักจูงจากกลุ่มผู้ติดเชื้อ	7	7.0
ญาติพี่น้อง / คนในครอบครัว	6	6.0
ป้ายโฆษณา / ประชาสัมพันธ์	3	3.0
เพื่อน	2	2.0
วิธีในการดูแลตนเองให้ได้รับยาต้านไวรัสตรงเวลา(n=100)		
ตั้งเวลา	79	79.0
ติดป้ายเตือนตนเอง	19	19.0
ญาติเตือน	13	13.0
จำได้เอง	6	6.0

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาข้อมูลทั่วไปที่มีได้หลายคำตอบ พบว่า บุคคลในกลุ่มตัวอย่างเปิดเผยผลเลือดให้ทราบมากที่สุด คือพ่อ-แม่ คิดเป็นร้อยละ 57 รองลงมาคือคู่สมรส อาการของโรคที่ปรากฏมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เป็นผื่นคันทั่วตัว ไอ และน้ำหนักลด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าถึงยาต้านไวรัสเอดส์โดยคำแนะนำจากบุคลากรทางการแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 88 สำหรับวิธีการดูแลตนเองให้ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ตรงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุด คือการตั้งเวลา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์

ในการวิเคราะห์ความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย นำเสนอในรูปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในแต่ละข้อความ และโดยรวม

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ เป็นรายข้อและโดยรวม

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การมีคุณค่าในชีวิตและมีประโยชน์ต่อบุคคลอื่น	3.22	0.64	ปานกลาง
2. การมีจิตใจที่เข้มแข็ง	3.15	0.56	ปานกลาง
3. การได้รับและการให้ความรักความเอาใจใส่จากบุคคลอื่น	3.13	0.60	ปานกลาง
4. การมีพลังความสามารถในการต่อสู้ชีวิต	3.09	0.60	ปานกลาง
5. การมีหวัง	3.00	0.64	ปานกลาง
6. การระลึกถึงช่วงเวลาที่มีความสุขในอดีต	2.95	0.67	ปานกลาง
7. การมีสิ่งที่จะถือถือนและศรัทธา ที่ทำให้รู้สึกสบายใจ	2.95	0.70	ปานกลาง
8. การดำเนินชีวิตในอนาคตจะดำเนินไปในทางที่ดี	2.93	0.67	ปานกลาง
9. ความรู้สึกโดดเดี่ยวเหมือนอยู่คนเดียวในโลก	2.91	0.73	ปานกลาง
10. การมีเป้าหมายในชีวิต	2.86	0.62	ปานกลาง
11. การเห็นหนทางที่จะดำเนินไปข้างหน้า	2.82	0.72	ปานกลาง
12. ความไม่รู้สึกหวาดหวั่นกับอนาคตข้างหน้า	2.33	0.82	ต่ำ
$\bar{X}$	2.94	0.35	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์โดยรวมเท่ากับ 2.94 คะแนนซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อซึ่งแต่ละข้อมีค่าที่เป็นไปได้ของคะแนน คือ 1 – 4 แล้วพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือการที่ กลุ่มตัวอย่างยังมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อคนอื่น ($\bar{X}=3.22$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ย รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างมีจิตใจเข้มแข็ง ($\bar{X} =3.15$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ กลุ่มตัวอย่างรู้สึกหวาดหวั่นกับอนาคตข้างหน้า ($\bar{X} = 2.33$) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ การรับรู้คุณค่าแห่งตน ระยะของโรค และการสนับสนุนทางสังคม กับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์

ในการวิเคราะห์เบื้องต้น ตัวแปรความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ การรับรู้คุณค่าแห่งตน และการสนับสนุนทางสังคม ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบของช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับตัวแปรระยะของโรค ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบจำนวน และร้อยละ

ตารางที่ 5 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ การรับรู้คุณค่าแห่งตน และการสนับสนุนทางสังคม

ตัวแปร	ช่วงคะแนน		$\bar{X}$	SD.
	คะแนนที่เป็นไปได้	คะแนนที่ได้จริง		
ความหวัง	1.00 – 4.00	1.83 - 3.83	2.94	0.35
การรับรู้คุณค่าแห่งตน	1.00 – 4.00	1.80 – 4.00	2.91	0.38
การสนับสนุนทางสังคม	1.00 – 4.00	2.16 – 4.00	2.96	0.30

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความหวัง เฉลี่ยเท่ากับ 2.94 คะแนน มีคะแนนการรับรู้คุณค่าแห่งตน เฉลี่ยเท่ากับ 2.91 คะแนน คะแนนการสนับสนุนทางสังคม เฉลี่ยเท่ากับ 2.96 คะแนน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) ระหว่างการรับรู้คุณค่าแห่งตน และการสนับสนุนทางสังคม กับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)	P-Value
การรับรู้คุณค่าแห่งตน	.733	.000
การสนับสนุนทางสังคม	.607	.000

จากตารางที่ 6 พบว่า การรับรู้คุณค่าแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ($r = .733$) การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ($r = .607$)

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะของโรคกับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์

ระยะของโรค	ความหวัง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียล	P-Value
มีอาการ	2.90	0.367	.175	0.082
ไม่มีอาการ	3.04	0.304		

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการแสดงมีความหวังอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 คะแนน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ติดเชื้อเอชไอวีที่ไม่แสดงอาการมีความหวังอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 คะแนน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระยะของโรคกับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ด้วยค่าสหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียล พบว่าระยะของโรคไม่มีความสัมพันธ์กับความหวัง